

Yalnızlık Duygusu

– conı · 10 Mayıs 2013

Akşamın hüznüyle kalınca baş başa,
Düşünürüm ki bir gün daha gitti ömürden;
Öyle veya böyle, nasıl yaşarsan yaşa.
Kül olup karışır toprağa yanan kömürden.

Neden musallat oldu yalnızlık duygusu.
Eşimi kaybetmek bu, korkuların korkusu!
Yüreğimi kemirir, bense insan kurusu,
Uzaklaşıp kaçıyor, gecelerin uykusu.

Yarım asır, az değil, uzun bir zaman.
Sevgiden öte, alıştık bu birlikte bir yaşam
Bilinmez ki yıllar mı, aylar mı, geriye kalan?
Bir elli yıl daha dilersem, olmaz mı ki yalan

Paylaşacak biri yoksa hem neş'e hem de kederde,
Hele bir de düşer isen çaresiz bir derde.
Bir de ihtiyarlık gelip çatmış ise serde,
Yalnızlık en büyük kâbusundur,her yerde.

(Şiirlerime güzel sesiyle değer kattığı için
Güzin hanıma teşekkürler)